

Ol

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mart 2021

Bir hümayunsa çöreklenen geceye
Yazmak ne ki öncemde asla var olmayan bir neşe.
Mevsimden öte mevsimsiz iken şiarım
Ültime kadere de elbet yok itirazım.

Tapusu bende sevginin ve de şehrin.
Şiirlerle ördüğüm dalgalı saçları aşkın
Sancılı bir gülüşe içimde saklı nazın
Elbet bitmez acısı.

Çemkiren iblise duyduğum öfke
Elbet yıldırmadı beni sevmekten de öte
Sahiplendiğim bir duygu ki umut
Bata çıka yol aldığım ufku
Hala saklı tuttuğum şeceresinden
Firar eden bir nota gibi
Salınan ruhumun rotası.

Beylik bir esinti boğaza nazır
Sönük bir ateş içimde saklı aşkın hatırına
Şevkle yazdığım üç beş satır
İyi ki de yalnızlık var.
Kader iken deşifre eden kederi
Renklerin biri sönüp biri yanarken
Sönmedi gitti yüreğimin feneri
Sancılar dalgalandıran ruhumu
Sanrılar tutuşturan varlığını
Acıyla kıyama durduğum her dua vakti
Ölüp gitsem erkenden ne ki?

Hüzün coğrafyasına işaretlediğim
Dağlar, tepeler.
Ovası yok hani içimdeki sefil ülkenin
Bir denizsem sevdalandığım kendi sesim
Bir bulutsam uçmalara doyamadığım

Bir ruhsam
Bedenime sığamayıp sonsuzluğa firarım
Elbet saklı Allah'ın nezdinde
Gözümü sakındığım kimse
Saklı yürekte, dilimde
Mayhoş rüzgârın çapkın uğultusu
Taş olsa çatlar içre dönük bekleyişin
Zaman zaman tutulan nutku.

Sihirli bir küre adeta kalemim
Dokuduğum, söktüğüm kumaşı adeta yüreğin
Hala sakın kalmayı başaramadığım
Sözcüklerimle yatıp dokuz doğurduğum.

Mevsimin nazlı şeceresi
Bir dokun bin ah işit misali
Sökün eder de eder iç sesin cırtlak hevesi
Hala meşgule verdiğim mutluluğun
Zaman zaman tükenen nefesi.

Rivayet o ki;
Yakınmış mutluluk.
İçime çöken rehavet sonrası
Deli fişek bir tebessümden sonrası akla zarar
Coşkuyla uçtuğum o izafi rüzgâr
Melun gölgem meşum sevdam
Her kanat çırptığımda yanıp sönen
Yürekte firar eden son rüyam
Meğerse gözüm açılmış
Demem o ki;
Lafügüzaf içimden taşan son ferman
Hele ki Rabbim, ol dedi mi.